

VIẾT VỀ NGÀY SINH NHẬT THỨ 83

TP Nguyễn Quốc Súly



Đã từ nhiều năm nay tôi say mê và nghiên ngẫm Hoa Nghiêm Kinh (vũ trụ luận Phật Giáo), rồi từ giáo lý Hoa Nghiêm tôi đã đọc và tìm hiểu rất nhiều về khoa học thiên văn đồng thời đối chiếu khoa học và Đạo học . Hiện thời, nếu có người trẻ Việt và người Mỹ hỏi tuổi thì tôi nói 83 , trái lại người Việt già thì tôi nói 84 tuổi! Nghịch lý ư? Tôi sẽ nói sau.

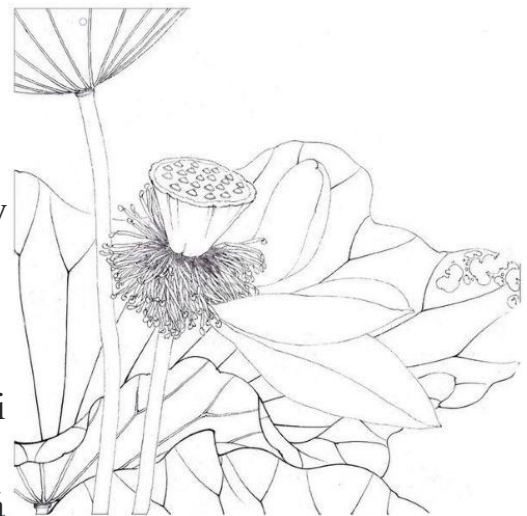
Mỗi năm trái đất quay một vòng chung quanh mặt trời theo đường eclipse , như vậy đời tôi kể từ lúc sơ sinh đến nay đã đi vòng quanh mặt trời đủ 83 lần. Nhưng trước đó thì bản thể của thằng bé Súly 83 năm trước ở đâu? Xin trả lời là trong bụng mẹ 9 tháng 10 ngày, hiện nay trước bàn thờ cha mẹ, tôi thường lạy 4 lạy để tưởng nhớ tứ trọng ân: SINH, THÀNH, DƯỠNG, DỤC... và cũng vì tưởng nhớ đến công ơn sinh thành mà Triết Học Đông Phương đã ghép vào thằng bé Súly vừa sinh ra đã có sẵn 1 tuổi! Câu hỏi chưa dừng ở đây mà phải hỏi thêm là trước 83 năm + 9 tháng + 10 ngày thì bản thể thằng Súly là gì? Rắc rối to rồi phải không, hỏi những người thân thương của tôi?

Tôi không trả lời như Socrate về chuyện lòng thòng của con gà & quả trứng, quả trứng & con gà, rồi để sau cùng thì kết luận là có Đấng Tạo Dựng! Tôi muốn nói theo Kinh Hoa Nghiêm và Khoa học thiên văn trong phần diễn giải này. Tuổi của vũ trụ theo lý thuyết BIG BANG kèm thêm kiểm chứng của Hubble Telescope có TUỔI THỌ 13.6 tỷ năm! Tôi vừa nói bên trên là tuổi tôi 83 theo tuổi vòng quay của thái dương hệ... Nhưng tôi đang say mê Vũ Trụ với 1000 tỷ giải galaxies, mà thái dương hệ (mặt trời) chỉ là một ngôi sao quá nhỏ nằm ở địa giải galaxie của chúng ta mà mỗi đêm nhìn lên bầu trời chúng ta gọi nó là Giải Ngân Hà. Cũng theo Hoa Nghiêm Kinh, thì chúng ta đang sống trong một Tiểu Thiên Địa Hoa Nghiêm mà muốn biết nó rộng dài ra sao thì ta vận dụng đủ lục giác: "nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân và ý (mắt, tai, mũi, lưỡi, thân và ý) đang sẵn có mà thấy . Sáng ngày mở mắt nhìn trời, thấy mặt trời sáng chói trên vạn hữu thân thương gần nơi ta, rồi ban đêm nhìn lên bầu trời thấy trăng sao vàng vạc , giải Ngân Hà trải trải dài lấp lánh... Vậy thì hiển nhiên Tiểu Thiên Địa Hoa Nghiêm (nhận thức qua con mắt) cũng chính là giải Ngân hà của Khoa Thiên Văn đấy! Vậy tại sao những người

thân thương quanh tôi lại bảo tôi 83 hay 84? Tôi phải sống lâu bằng ý thức của tôi nghĩa là 13.6 tỷ năm chứ?

Thiện Tài Đồng Tử trong Hoa Nghiêm Kinh nói chuyện với tôi cũng xác nhận rằng đã nhìn thấy tôi trong Đài Lâu Các Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm Tạng của Bồ Tát Như Lai và trong Lâu Đài này thì tuổi tôi: "Đem một sát độ để vào tất cả mọi sát độ, tất cả mọi sát độ để vào một sát độ mà không làm hư hoại tướng của thời gian..." vậy tuổi của tôi có thể lâu bằng tốc độ của một tia chớp (sát na) hay là dài như vô tận tia chớp cùng hiện hữu trong Tỳ Lô Hoa Tạng Thế Giới gói lại vừa tròn 13.6 tỷ năm...Rõ ràng tôi đang nói về thời gian, không ngờ tôi vút sang nói về không gian Tỳ Lô Hoa Tạng Thế Giới, nó rộng bằng khoảng 1000 tỷ giải ngân hà đang hiện hữu trong vũ trụ hay ước lượng 93 tỷ năm ánh sáng tính từ bờ nọ sang bờ kia tính toán do Hubble Telescope...(neurons trong bộ não tôi ước lượng cũng 1000 tỷ) Nhưng khoan hãy nói về không gian vội...

Trở lại thời gian, tôi chợt nhớ giai thoại Phật Thích Ca hỏi đệ tử về đời sống con người dài bao lâu? Kẻ nói 60 năm, người nói 100 năm, bàn tán xôn xao, Phật đều yên lặng; chỉ đến khi một chúng đệ tử trả lời "bằng một hơi thở" thì bấy giờ mới thấy Phật mỉm cười mà chẳng hề xác định cũng không hề phủ định! Lại mâu thuẫn với đời tôi, tôi vừa nói 84 năm, bây giờ Phật bảo tôi chỉ bằng một hơi thở sao? Không đâu! Tôi hoàn toàn sống trong Như Lai Tạng (presentism) , "Here and Now", mỗi hơi thở của tôi là một kiếp chúng sinh và tất cả các kiếp quá



khứ, hiện tại và cả vị lai nữa cũng không dài hơn một hơi thở đâu! (Kinh Hoa Nghiêm) . Có lẽ chính tôi cũng đang mâu thuẫn như lời đức Phật "sắc tức thị không, không tức thị sắc" có là không mà không cũng là có...và "vũ trụ đem thu nhỏ vào một hạt cát hay hạt cát có thể phóng đại thành tam thiên đại thiên thế giới mà cả hạt cát và vũ trụ đều không hề hư hại bản tính của không gian" ...và vô số kiếp không dài hơn một niệm" (chư vị thiền sư tính thời gian bằng niệm (tâm)...(Xin xem Thiền Luận, quyển số III bản dịch của Tuệ Sĩ trang) hoặc xem Kinh Hoa Nghiêm Quyển số 8 Ngài Thích Trí Tịnh dịch trang...)

Cũng bàn về tuổi thọ, một giai thoại nhân gian Trung Hoa còn ghi trên cái bình tích xú, rất cổ coi như bảo vật gia đình tôi (và nay còn đâu?); trên bình tích với hình ảnh 4 cụ già cùng ngồi nhâm nhi li trà. Chuyện đang nổ như pháo rang thì cụ 60 hỏi: "Năm nay gặp mặt, vui quá không biết bao giờ mới gặp lại"; Cụ 70 thêm vào: "Tháng này gặp,

không biết rồi tháng sau có còn gặp nữa không kia?"...Cụ 80 sau một hồi trầm ngâm mới lên tiếng: "Gặp nhau thì vui thật, nhưng đêm nay nằm ngủ, không biết rồi sáng mai tôi có còn thức dậy nữa hay không đây?" Cụ 90 không hề đắn đo thêm một câu đầy đại nguyện: "Tôi đang thở ra đây này, không biết chút nữa có còn hít vào hay không đây?" Vậy thì với ngày sinh nhật hôm nay, tôi tự hỏi; "tất nhiên tuổi thọ của tôi không phải 60 để còn kéo dài hàng năm, cũng chẳng phải 70 để tính tháng...lại dài hơn 90 để tính từng hơi thở mà còn dài ghê lắm cơ bởi vì "đêm nay vắt tay lên trán nằm ngủ, mà không biết sáng mai tôi có còn thức dậy nữa không đây?"

Cũng trong ngày sinh nhật, một bạn già phone khen tôi còn quá khỏe rồi chúc tôi sống lâu như Ông Bàn Cổ! Lại câu chuyện già sử Tàu! Già sử kể rằng Ông Bàn Cổ sống lâu đến 800 tuổi vì Diêm Vương đã sai sót quên không sửa sổ bộ sinh tử dưới Địa ngục. Rồi cũng lại chuyện Diêm Vương thì cách đây gần 20 năm, khi thăm British Museum ở Luân Đôn, tôi thấy một tôn tượng Diêm Vương rất đẹp và uy nghi, từ thế kỷ XIV của Trung Quốc, tôi ngắm say mê không chán. Tôi khen Người đẹp trai! chợt Ngài hỏi tôi có muốn Ngài sai sót sổ bộ Sinh Tử nơi Địa ngục như đối với Bàn Cổ không? Tôi đã lắc đầu cuối cuội và kể lại cuộc đàm đạo mới đây giữa tôi và Trang Tử, Hóa Bướm Tiên sinh đã nhắc nhủ tôi "đa thọ tắc đa nhục" đấy!...

Có lẽ tôi đã quá viên vông đi ra ngoài đề Hoa Nghiêm, xin trở lại một giai thoại tôi cùng Tam Tổ Tăng Xán (Thế kỷ thứ VII) đối thoại. Ngài đã đọc cho tôi nghe mấy Thiên Thi trích từ Bộ Tín Tâm Minh khi Ngài vừa đại ngộ Hoa Nghiêm kết hợp không & thời gian tuyệt vời:



Tông phi xúc diên,
Nhất niệm vạn niên.
Vô tại bất tại,
Thập phương mục tiền...

(Niềm tin tự tâm (tông) không xoẹt (xúc) nhanh (xúc chỉ thời gian), cũng không vượt dài ra (diên chỉ không gian).

Một niệm kéo dài đến vạn năm, (thời gian)

Chẳng ở tại đây, mà cũng chẳng phải không ở tại đây.

Mười phương (không gian) ở ngay trước mắt đây.

Cũng trong bốn câu thơ Thiền này, tôi thật tâm đắc với lời dịch của Thiền Sư Suzuki:

"This absolute faith is beyond quickening (time) and extension (space),

"One instant is ten thousand years;

"No matter how things are conditioned, whether with "to be" or "not to be",

"It is manifest everywhere before you".

(Essays in Zen Buddhism, trang).

Trở lại "viết về sinh nhật 83". Cho tới nay, tôi đã sống ở Việt Nam 38 năm và ở Hải ngoại 45 năm, nhưng khi đặt câu hỏi là giữa ngày giỗ cha mẹ & tổ tiên cùng ngày sinh nhật của con cháu và người thân thì ngày nào thôi thúc tôi nhiều hơn? Ngày sinh nhật tôi, các con cháu luôn luôn muốn tổ chức một cái gì đó, ngay cả đũa to búa lớn như thượng thọ, tôi luôn luôn gạt đi. Trái lại ngày giỗ chạp lại nhắc nhở tôi rằng các người quá cố vẫn còn đang ở một cõi nào rất gần gũi TÔI... và ý thức về câu Kinh Kim Cương: "Vô sở tùng lai, diệc vô sở khứ, cố nhiên như lai" (chẳng từ đâu lại, chẳng đi đến nơi chốn nào, cứ thế mà bước đi (gọi là Như Lai). Vậy thì thắc mắc về SINH & TỬ là hoàn toàn đi ngược với Phật Đạo, ngày sinh, ngày tử chỉ là dấu mốc của một biến đổi từ cõi này sang cõi khác. Điều này tương tự như Steven Hawkins viết trong cuốn "Brief History of Time", sau khi dẫn chứng tuổi thọ vũ trụ 13,6 tỷ năm để rồi kết luận "thời gian là một điều rất ư trừu tượng"...

Từ cổ đại đến nay có biết bao nhiêu vị triết gia lập thuyết lẫn quẩn với 3 câu hỏi:

1- Chúng ta từ đâu đến?

2- Đến đây (cõi trần thế) để làm gì?

3- Chết rồi đi về đâu?

Khi đã thâm nhập trọn vẹn về ý niệm thời gian & không gian của Kinh Hoa Nghiêm mới thấy ba câu hỏi trên của mấy triết gia muốn lập thuyết về không&thời gian thật là hẹp hòi và lảm cẩm.

Bài viết này viết trong vôi vàng quanh quẩn ngày sinh nhật 83, để đăng trên facebook của tôi và đối tượng 95% là người thân thuộc, cháu chắt ở khắp nơi là chính nên còn rất hẹp hòi, hạn chế...Mong có dịp khác nói đến sinh & tử theo Hoa Nghiêm Kinh với chi tiết hơn...

NGUYỄN QUỐC SÚY

•